

Arne Bjerregaard (KrF):

Kristeligt folkeparti er velvilligt indstillet over for dette forslag. Det skulle jo også bare mangle, eftersom det ligger i februarforliget eller i al fald er en følge af februarforliget. Jeg må sige, at det undrer mig, at fremskridtspartiet og SF nu tager hinanden i hånden og er enige om, at bare man snyder lidt, så gør det ikke så meget. Jeg synes, der mangler lidt af logikken. Og hvor finder man grænsen? Hvornår har man snydt lidt, hvornår har man snydt meget? Det bliver jo meget besværligt. Jeg mener, der må være lighed for loven. Har man ikke opgivet, hvad man skulle, må man værgo betale, hvad det koster at unddrage sig den beskatning, som alle udmærket ved de er hjemfalden til. Derfor mener vi ikke fra vor side i al fald, at der sådan skal være en dispensationsadgang for den ene eller den anden. Vi mener, at vi i al almindelighed selvfølgelig ikke skal fare frem i første omgang med bål og brand mod dem, der, som nogle udtrykte det, havde en lille forglemmelse med hensyn til opgivelse af deres renteindtægter. Jeg tror nok, at almindeligvis er det ikke en forglemmelse, men nok mere en vilje til at være med på den almindelige uvilje i øjeblikket mod at være med til at betale til de almindelige samfundsgoder.

Om selve loven må jeg sige, at det er jo en bemyndigelseslov, og dem er vi altid lidt bange for, for hvad kan ministeren ikke finde på, når der bare står: ministeren kan fastsætte nærmere regler for dit og dat? Derfor må vi sige til ministeren, at inden vi bliver færdige med dette, må vi nok have mere klare regler for, hvordan dette og hint skal gøres inden for de enkelte paragraffer, og jeg kan helt tilslutte mig det, som hr. Bernhard Baunsgaard sagde: at det bliver nødvendigt med en hel del ændringsforslag til dette forslag, førend det er muligt at få det vedtaget.

Mølgaard (DR):

Jeg vil gerne udtale en god portion skepsis over for det lovforslag, der er lagt frem her, og jeg håber ikke, jeg bliver misforstået i retning af, at retsforbundets gruppe dermed skulle være meget tilfreds med det skattesystem, vi har. Det ligger der ikke i denne skepsis. Vi er ganske klar over, at skattesystemet trænger til afgørende reformer. Vi mener blot ikke, at det lovforslag, vi her har fået forelagt, i sig selv i hvert fald ser særlig reformpræget ud.

Jeg vil godt sige, at principielt mener vi i

retsforbundets gruppe også, at enhver løbende indkomst, uanset hvorfra den kommer, selvfølgelig bør behandles på samme måde af det offentlige også i skatteteknisk henseende. Derfor bør renter selvfølgelig også beskattes, og det er lovfæstet i forvejen. Nu vil man imidlertid have mere kontrol på, at det også sker i praksis, og baggrunden for dette er vel nok hverken ukendt eller uforståelig for så vidt. Men når man så konkret ser på dette lovforslag og søger at danne sig et skøn over dets administrative konsekvenser og de omkostninger, det påfører samfundet – private og det offentlige – i øvrigt, og sammenholder dette med de ekstra indtægter, det kan gå hen og give det offentlige, så får man unægtelig tvivl om, hvorvidt forslaget er godt. Gråspurve og kanoner anvendt i en og samme jagt plejer ikke at være sagen.

Tvivlen bestyrkes, når man overvejer betydningen af forslaget for skattebyrdens fordeling på de mange kategorier af borgere i dette land. Professor Thorlund Jepsen, der tidligere er blevet refereret til blandt ordførere her i debatten, har jo advaret ganske kraftigt på netop dette grundlag, og jeg synes, at disse advarsler er værd at notere sig. Professor Thorlund Jepsen plejer jo at være alt andet end poujadistisk eller reaktionær, men han plejer til gengæld at have praktisk forstand og common sense, som englænderne siger, hvad vi plejer at oversætte til sund fornuft. Er det bare småsparere, der rammes af dette bureaukrati? Driver det bare hvide penge over i det grå område? Kanhænde skatte- og afgiftsministeren vil trøste med, at det grå område skal man nok også dække ind, men det, at man så driver derfra over til det sorte område, er ærlig talt en ringe trøst. Så kan det være, at skatte- og afgiftsministeren yderligere vil trøste med, at han vil gøre det sorte område sort, men sort er nu engang sort og bliver ikke så forfærdelig meget mere sort, for det forbudte, det er forbudt, og det kan ikke gøres dobbelt forbudt. Det har vi også set i andre sammenhænge.

Registreringsmisbrug har været nævnt som noget, det også er værd at være på vagt over for, og hvad jeg også synes der er grund til at være på vagt over for blandt det, der er fremdraget fra tidligere ordføreres side, er de voldsomme bemyndigelser, der er lagt op til i denne lovgivning. Jeg vil gerne fremføre, at havde man anført nogle beløb, som var minimum for, at man overhovedet skulle sætte det store bureaukrati i værk, havde man dog